

Forord

I årets siste nummer av *NOA. Norsk som andrespråk* har redaksjonen gleden av å presentere fire artikler som til sammen dekker fonologiske, leksikalske og/eller morfosyntaktiske aspekter ved språkbruken og språkutviklingen hos barn eller voksne med norsk som andrespråk.

I artikkelen *Intonasjonstrekk i flerspråklige taleres idiolekter i to post-S1-språk* undersøker Bård Uri Jensen og Guri Bordal Steien intonasjonstrekk i spontan tale på fransk og norsk hos ti flerspråklige kongolesere. Verken norsk eller fransk er førstespråk for noen av talerne, og språkene er også tilegnet på helt ulike tidspunkter i livet. Et sentralt spørsmål som utforskes, er om de undersøkte trekkene fremtrer uavhengig av hvilke språk som tales, eller om det er mulig å spore språkspesifikke trekk i intonasjonen. Analysene av de tre variablene som blir undersøkt, viser høy grad av konsistens mellom norsk og fransk med unntak av grunntonen, som generelt er høyere i den norske talen.

Artikkelen *Grammatiske trekk og leksikalske valg i narrativer skrevet av internasjonalt adopterte barn på 5. trinn på barneskolen* setter fokus på en gruppe språkbrukere som det har vært forsket lite på fra et språkvitenskapelig perspektiv. Nina Schjetne sammenlikner skriftlige fortellinger skrevet på 5. trinn av 52 barn adopterte fra utlandet med tekster skrevet av 52 ikke-adopterte barn på samme trinn. Schjetne finner at barna som har lært norsk fra fødselen, har et større og mer presist ordforråd og skriver et mer grammatisk korrekt norsk enn de internasjonalt adopterte barna. Barna i adopsjonsutvalget har blitt adoptert til Norge i ulike aldre, og det er tendens til at tidlig ankomne har noe mindre vansker med deler av norsk grammatikk og ordforråd sammenlignet med de sent ankomne, selv om også de tidlig ankomne skiller seg fra de norskfødte barna.

I artikkelen *Startalder og andrespråkstilegnelse av finitthet* presenterer Inger Martine Mosfjeld en undersøkelse av et søskenpars tilegnelse av finittemorfologi og V2-regelen i norsk over en periode på fire måneder (to målepunkt). Søskenparet er henholdsvis syv og elleve år, og basert på teori som antar at skillet mellom andrespråkstilegnelse hos barn og andrespråks-

4 Forord

tilegnelse hos voksne går ved syv års alder, stiller Mosfjeld spørsmålet om det finnes forskjeller i søsknenes tilegnelse av finittmorfologi og V2 som skyldes deres ulike startalder. Mosfjeld finner både likheter og forskjeller i søskenparets grammatikalitetsbedømminger av korrekt og ukorrekt finittmorfologi og verbplassering både i kontekster med hjelpeverb og hovedverb. Hun konkluderer likevel med at studien gir tentative indikasjoner på at startalderen har betydning for tilegnelsen av ulike domener innenfor grammatikken.

I artikkelen *Eit empirisk tilskot til utforskinga av finittheit- og tempusdistinksjonar i norsk som andrespråk* tar Ann-Kristin Helland Gujord utgangspunkt i hypoteser og tanker om finittkategoriens posisjon i norsk språk og andrespråkstilegnelse av norsk, og tidligere undersøkelser som viser at finittmarkering på verb er en større utfordring for norskinnlærere enn tempusmarkering på verb, og at førstespråket spiller inn. Basert på analyser av verbbruken i 246 tekster fra ASK-korpuset, skrevet av vietnamsiske, albanske og somaliske norskinnlærere, finner ikke Gujord grunnlag for å hevde at finittdistinksjonen er vanskeligere å tilegne seg enn tempusdistinksjonen. Analysene tyder derimot på en effekt av førstespråksbakgrunn. Finittmarkering på verb er vanskeligere når innlæreren har et førstespråk uten konsekvent morfologisk markert finittthet.

God lesning!